

ความถี่ อัตราและช่วงระยะเวลาการให้น้ำสำหรับอ้อยในเขตชลประทานภาคกลาง

Irrigation Frequency, Rate and Period for Sugarcane in the Central Plain

วันชัย ตนอมทรัพย์^{1/}

Wanchai Thanomsub^{1/}

ทักษิณा ศันสยะวิชัย^{2/}

Taksina Sansayawichai^{2/}

ABSTRACT

Irrigation frequency, rate and period directly affect yield and cost of sugarcane production. A series of experiments was carried out to investigate responses of sugarcane to these factors at Chai Nat Field Crop Research Centre during the 2000-2003 growing seasons. The highest yields were obtained with irrigated every after 60 and 90 mm cumulative pan evaporation. These irrigation frequencies showed no significant differences in yields among themselves, but irrigation applied every after 60 mm cumulative pan evaporation attained 58.8, 41.6 and 59.3% higher yields than with no irrigation for experiments carried out in 2000/01, 2001/02 and 2002/03, respectively. The responses of U-thong and K 84-200 varieties to irrigation rates were similar. Irrigation applied at the ratio of irrigation water to evaporation, IW/E of 1.2 (IW/E 1.2) gave no significant difference in yield with IW/E 0.6 to 1.0. IW/E 1.2, however, increased yields by 22.55, 46.7 and 35.7% when compared with no irrigation for experiments conducted in 2000/01, 2001/02 and 2002/03, respectively. It was also found that far highest yields were obtained with irrigation applied during the periods of crop establishment and vegetative growth, or vegetative growth and yield formation, or from crop establishment to yield formation. These irrigation periods showed no significant differences in yields among all treatments but irrigation applied from crop establishment to yield formation produced 57.2 and 39.2% higher yields than with no irrigation for experiment carried out in 2001/02 and 2002/03, respectively. Stalk height and stalk number were major yield components determining yield differences among irrigation frequencies, rates and periods.

Key words: sugarcane, irrigation frequency, irrigation rate, irrigation period

^{1/} สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 5 อ. เมือง จ. ชัยนาท 17000

^{1/} Office of Agricultural Research and Development Region 5, Mueang district, Chai Nat province 17000

^{2/} ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น อ. เมือง จ. ขอนแก่น 40000

^{2/} Khon Kaen Field Crops Research Centre, Mueang district, Khon Kaen province 40000

บทคัดย่อ

ความถี่ อัตราและช่วงระยะเวลาการให้น้ำ เกี่ยวข้องโดยตรงกับผลผลิตและต้นทุนการผลิต อ้อย การทดลองเพื่อตรวจสอบการตอบสนอง อ้อยต่อความถี่ อัตราการให้น้ำและช่วงระยะเวลาการให้น้ำในสภาพดินเหนียวชุดราชบูรี ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท ในฤดูปลูกอ้อยปี พ.ศ. 2543-2546 พบว่าการให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหย ละสมควร 60 มม. ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันกับ การให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยละสมควร 90 มม. แต่สูงกว่าการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ 58.8, 41.6 และ 59.3% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ การตอบสนองของ อ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 และ K 84-200 ต่ออัตราการ ให้น้ำ พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์และ อัตราการให้น้ำ การให้น้ำที่อัตราส่วนระหว่าง ปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย 1.2 ให้ผลผลิต ไม่แตกต่างกันทางสถิติกับการให้น้ำที่อัตราส่วน ระหว่างปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย 0.6, 0.8 และ 1.0 แต่สูงกว่าการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ 22.8, 46.7 และ 35.7% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ นอกจากนี้ ยังพบว่าการให้น้ำในช่วงระยะเวลาตั้งตัวและระยะ vegetative หรือระยะ vegetative กับระยะ สร้างน้ำตาล หรือระยะตั้งตัวถึงระยะสร้างน้ำตาล ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติเช่นกัน แต่สูง กว่าการให้น้ำในช่วงระยะเวลาอื่นๆอย่างมีนัย สำคัญ โดยการให้น้ำในช่วงระยะเวลาตั้งตัวถึงระยะ สร้างน้ำตาล ให้ผลผลิตสูงกว่าการปลูกโดยไม่มี

การให้น้ำ 57.2 และ 39.2% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46 การเพิ่มขึ้นของ ผลผลิตเมื่อเพิ่มความถี่ อัตราและช่วงระยะเวลา การให้น้ำ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของความสูง ลำและจำนวนลำ/ไร่

คำหลัก: อ้อย ความถี่การให้น้ำ อัตราการให้น้ำ ช่วงระยะเวลาการให้น้ำ

คำนำ

การเจริญเติบโตและผลผลิตของอ้อย เกี่ยวข้องโดยตรงกับปริมาณน้ำที่อ้อยได้รับ ถ้า ความอุดมสมบูรณ์ของดิน โรคและแมลงไม่เป็น ปัจจัยจำกัด การเพิ่มปริมาณความชื้นดินสามารถ ทำได้โดยการเพิ่มความถี่ อัตราการให้น้ำและมี การให้น้ำช่วงระยะเวลาการให้น้ำที่เหมาะสม ซึ่ง เกี่ยวข้องโดยตรงกับระยะการเจริญเติบโตและ สภาพภูมิอากาศ (Slater and Goode, 1967; Doorenbos and Pruitt, 1977; Doorenbos and Kassam, 1979) และชนิดและความอุดม สมบูรณ์ของดิน เนื่องจากดินแต่ละชนิดมี ปริมาณน้ำที่เป็นประโยชน์ (available water) ไม่ เท่ากัน (Johnson and Smith, 1975) ความ ต้องการน้ำของอ้อยจะเพิ่มขึ้นตามอายุ และถึง จุดสูงสุดในช่วงระยะสร้างน้ำตาล (Doorenbos and Kassam, 1979) ซึ่งในช่วงดังกล่าวปริมาณ การใช้น้ำของอ้อยมีค่าประมาณ 5 มม./วัน (เจษฎา, 2542) การขาดน้ำในช่วงท้ายระยะการเจริญ เติบโตทางลำต้น ถึงช่วงต้นของระยะสร้างผลผลิต

(yield formation) มีผลกระทบต่อผลผลิตมากกว่าการขาดน้ำในช่วงท้ายของระยะสร้างผลผลิต (Doorenbos and Kassam, 1979)

การให้น้ำทุก 21 และ 28 วัน ให้ผลผลิตอ้อยและน้ำตาลไม่แตกต่างกัน แต่สูงกว่าการให้น้ำทุก 35 วัน โดยจำนวนลำเก็บเกี่ยวเป็นองค์ประกอบผลผลิตหลักที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผลผลิต (ประชาและคณะ, 2537) อย่างไรก็ตาม การกำหนดความถี่การให้น้ำโดยใช้ระยะเวลาตามปฏิทินเป็นตัวกำหนด อาจได้ผลไม่ถูกต้อง แน่นอน ไม่เหมือนกับการกำหนดความถี่การให้น้ำโดยอาศัยค่าการระเหยน้ำ ทั้งนี้ เพราะปัจจัยสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้น้ำของพืช และการระเหยน้ำจากคาดวัดการระเหย (วิญญาณ, 2526)

ปัจจุบันมีนักวิทยาศาสตร์หลายคน ได้นำเอาปริมาณค่าการระเหยน้ำจากคาดวัดการระเหยเป็นตัวกำหนดความถี่การให้น้ำ เช่น วันชัย และคณะ (2540, 2542) ทักษิณและคณะ (2546ก.) และจากการตรวจสอบการตอบสนองของอ้อยต่อความถี่การให้น้ำ ทักษิณและคณะ (2546ก.) พบว่าการให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยสะสมครบ 60 และ 90 มม. ให้ผลผลิตสูงกว่าการให้น้ำที่ความถี่อื่นๆ

Gulati และคณะ (1995) รายงานว่า ผลผลิตของอ้อยเพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่มอัตราการให้น้ำจากอัตราส่วนระหว่างปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย (irrigation water to evaporation, IW/E) 0.8 ถึง 1.0 แต่มีเพิ่มอัตราการให้น้ำเป็น IW/E 1.2 ไม่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามทักษิณ

และคณะ (2546) พบว่าในการปลูกอ้อยพันธุ์อู่ทอง 1 และขอนแก่น 1 ในสภาพดินชุดสตีก จ. ขอนแก่น การให้น้ำที่อัตรา IW/E 0.4 ถึง 1.2 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่สูงกว่า IW/E 0.0 อย่างมีนัยสำคัญ

อุทัยและคณะ (2532) ชังชัยและคณะ (2538) พบว่าการขาดน้ำในระยะย่างป้องจะมีผลเสียหายต่อผลผลิตมากที่สุด และชังชัยและคณะ (2533) ยังพบว่าเมื่อเกิดการขาดน้ำ ความสูงและผลผลิตของอ้อยจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ผลผลิตของอ้อยลดลงมากกว่าอ้อยปลูก และสามารถที่จะไว้ตอได้เพียงตอ 1 หรือตอ 2 เท่านั้น อย่างไรก็ตามอัตราการลดลงของผลผลิตจะแตกต่างกันในแต่ละพันธุ์ Robinson (1963) กับ Koehler และคณะ (1982) พบว่าการขาดน้ำในช่วงท้ายของระยะ vegetative (stem elongation) และช่วงต้นของระยะสร้างผลผลิต มีผลให้ความยาวของลำลดลงถึง 80% อุทัยและคณะ (2532) ยังพบว่าเมื่ออ้อยขาดน้ำที่ระยะแตกกอผลผลิตจะลดลงเพียงเล็กน้อย แต่การขาดน้ำในระยะย่างป้องผลผลิตจะลดลงอย่างมาก ในทำนองเดียวกันชังชัยและคณะ (2538) กลับว่าการขาดน้ำที่ระยะย่างป้องเป็นเวลา 30 วัน ความสูง ความยาวป้องและผลผลิตอ้อยลดลง และการขาดน้ำที่ระยะ vegetative มีผลกระทบต่อผลผลิตมากที่สุด โดยการขาดน้ำในช่วงดังกล่าว ผลผลิตอ้อยลดลง 40-60% ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของจำนวนลำเก็บเกี่ยว (ทักษิณและคณะ, 2546ค.)

การทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

ตรวจสอบการตอบสนองของอ้อยต่อความถี่ อัตรา และช่วงระยะเวลาการให้น้ำ บนดินเหนียวชุดราชบุรี ในเขตชลประทานภาคกลาง

อุปกรณ์และวิธีการ

การทดลองดำเนินการในสภาพดินเหนียวชุดราชบุรี ที่ศูนย์วิจัยพืชไร้ชัยนาท ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2546 ประกอบด้วย 3 การทดลอง ดังนี้

การทดลองที่ 1. การตอบสนองของอ้อยต่อความถี่การให้น้ำดำเนินการทดลองในถูกปลูกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46

ดินที่ใช้ดำเนินการทดลอง มีค่า pH 6.44, OM = 1.80% P = 15.6 ppm และ K = 74.5 ppm ความชื้นที่จุด field capacity และ permanent wilting point มีค่า 29.7 และ 19.8% ตามลำดับ ความหนาแน่นดินรวมที่ระดับ 0-30 ซม. มีค่าเฉลี่ย 1.59 g./ตร.ซม.

ดำเนินการปลูกอ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และบันทึกความอกร 50% เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 ทุกกรรมวิธี เก็บเกี่ยววันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ปริมาณน้ำฝนตลอดฤดูปลูกมีค่า 745 มม. สำหรับฤดูปลูก พ.ศ. 2543/44 และปลูกอ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 บันทึกความอกร 50% วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 และเก็บเกี่ยววันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2545 สำหรับฤดูปลูก พ.ศ. 2544/45 และปลูกอ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2545 บันทึกความอกร 50% วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2546 และ

เก็บเกี่ยววันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2546 สำหรับฤดูปลูก พ.ศ. 2545/46

ทุกการทดลองย่อ弋าวางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ชั้น ประกอบด้วย 6 กรรมวิธี คือ การให้น้ำที่ความถี่ 6 ระดับ ได้แก่ ให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยจากภาควัดการระเหยสะสมครบ 60(E 60) 90(E 90) 120(E 120) 150(E 150) 180(E 180) มม. และปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ การให้น้ำที่ความถี่ E 60 E 90 E 120 E 150 และ E 180 ตลอดฤดูปลูกมีการให้น้ำ 20 14 10 8 และ 7 ครั้งตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2543/44 และ 22 14 11 9 และ 7 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2544/45 และ 20 13 10 8 และ 7 ครั้ง สำหรับปี พ.ศ. 2545/46 ตามลำดับ หลังปลูกทุกแปลงได้รับน้ำอย่างเพียงพอสำหรับความอกร และเมื่ออ้อยที่ปลูกในแต่ละแปลงอย่างอกรประมาณ 50% ให้น้ำเต็มที่อีกครั้ง หลังจากนั้นเริ่มนับทีกค่าการระเหยน้ำจากภาควัดการระเหยชนิด US. Class A pan ที่รับรวมจากสถานีตรวจอากาศเกษตรชัยนาท ซึ่งอยู่ห่างจากแปลงทดลองประมาณ 1 กม. และให้น้ำทุกครั้ง เมื่อค่าการระเหยจากภาควัดการระเหยสะสมครบ 60 90 120 150 และ 180 มม. สำหรับวิธีการที่ปลูกโดยไม่มีการให้น้ำชลประทาน มีการให้น้ำชลประทานหลังปลูกเพียง 1 ครั้ง

การทดลองที่ 2. การตอบสนองของอ้อยต่ออัตราการให้น้ำดำเนินการ 3 ฤดูปลูก เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

ดินที่ใช้ในการทดลองมีค่า pH = 6.6, OM = 2.1% P = 18.3 ppm และ K = 78.4 ppm

ความชื้นที่จุด field capacity และ permanent wilting point มีค่า 29.7 และ 19.8% ตามลำดับ ความหนาแน่นดินรวมที่ระดับ 0-30 ซม. มีค่าเฉลี่ย 1.59 g./ตร. ซม.

ในฤดูกาลปี พ.ศ. 2543/44 และ 2544/45 วางแผนการทดลองแบบ Split plot จำนวน 3 ชั้นโดย main plots เป็นการให้น้ำที่อัตราส่วนระหว่างปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย (irrigation water/evaporation, IW/E) 6 อัตราคือ IW/E 0.0 0.4 0.6 0.8 1.0 และ 1.2 และพันธุ์อ้อยเป็น sub-plots คือ พันธุ์อ้อย 3 และ K 84-200 สำหรับฤดูกาลปี พ.ศ. 2545/46 วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ชั้น กรรมวิธีประกอบด้วยการให้น้ำที่อัตราส่วน IW/E 6 อัตรา IW/E 0.0 0.4 0.6 0.8 1.0 และ 1.2 โดยใช้อ้อยพันธุ์อ้อย 3

การให้น้ำที่ IW/E 0.4 0.6 0.8 1.0 และ 1.2 มีปริมาณการให้น้ำ 264 422 611 817 และ 1,021 มม. ตามลำดับ สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 และ 264-308 422-598 611-833 817-1,091 และ 1,021-1,346 มม. สำหรับ การทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 279 496 726 1,011 และ 1,240 มม. สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2545/46

ดำเนินการปลูกอ้อยพันธุ์อ้อย 3 และ K 84-200 วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2543 วันออก 50% วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 เก็บเกี่ยวผลผลิต วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2544 สำหรับฤดูกาลปี พ.ศ. 2543/44 และปลูกอ้อยพันธุ์อ้อย 3 และ K 84-200 วันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2544

วันออก 50% วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 เก็บเกี่ยวผลผลิตวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2545 สำหรับฤดูกาลปี พ.ศ. 2544/45 และปลูกอ้อยพันธุ์อ้อย 3 วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 วันออก 50% วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2545 เก็บเกี่ยวผลผลิต วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2546 สำหรับฤดูกาลปี พ.ศ. 2545/46

ในแต่ละกรรมวิธีให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยจากถ้าดัดแปลงการระเหยสะสมครบ 60 มม. หลังปลูกทุกแปลงดำเนินการเหมือนการทดลองที่ 1 ในระยะแรกและเริ่มให้น้ำตามอัตราที่กำหนดไว้ใน main plots เมื่อค่าการระเหยสะสมครบ 60 มม. ดังนั้นปริมาณการให้น้ำแต่ละครั้งของการให้น้ำที่อัตรา IW/E 0.0 0.4 0.6 0.8 1.0 และ 1.2 มีค่า 0 24 36 48 60 และ 72 มม. ตามลำดับ

การทดลองที่ 3. การตอบสนองของอ้อยต่อการให้น้ำในช่วงการเจริญเติบโตระยะต่างๆ ดำเนินการ 2 ฤดูกาลปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46

ต้นที่ใช้ในการทดลองมีค่า pH = 6.57, OM = 1.52%, P = 14.25 ppm และ K = 121.85 ppm สำหรับดินที่ใช้ในการทดลองปี พ.ศ. 2545/46 มีค่า pH = 6.47, OM = 2.2%, P = 23.7 ppm และ K = 127.7 ppm

ปลูกอ้อยพันธุ์อ้อย 3 วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2544 วันออก 50% วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2544 และเก็บเกี่ยวผลผลิต วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2545 สำหรับฤดูกาลปี พ.ศ. 2544/45 และปลูกอ้อยพันธุ์อ้อย 3 วันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 วันออก 50% วันที่ 10 มีนาคม

พ.ศ. 2545 และเก็บเกี่ยวผลผลิต วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2546 สำหรับคุณปลูกพ.ศ. 2545/46

วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ชั้้า ประกอบด้วยการให้น้ำที่ 8 ระยะของการคือ

1. ไม่มีการให้น้ำ (ปลูกโดยอาศัยน้ำฝน)
2. ระยะตั้งตัว
3. ระยะ vegetative (ระยะแตกกอและย่างปล้อง)
4. ระยะสร้างน้ำตาล
5. ระยะตั้งตัวและ vegetative
6. ระยะตั้งตัวและระยะสร้างน้ำตาล
7. ระยะ vegetative และระยะสร้าง

น้ำตาล

8. ระยะตั้งตัว ระยะ vegetative และระยะสร้างน้ำตาล

ระยะการเจริญเติบโตระยะต่าง ๆ ดำเนินการตามหลักการที่ว่าระยะตั้งตัวอยู่ในช่วงวันที่ 1-30 วันหลังจาก ระยะ vegetative อยู่ในช่วงระหว่างวันที่ 31-170 วันหลังจาก (140 วัน) ระยะสร้างน้ำตาลอยู่ในช่วง วันที่ 171- 295 วันหลังจาก (125 วัน) และระยะสุกแก่อ้อยในช่วง วันที่ 295-330 วันหลังจาก (36 วัน) นิรนาม (2542)

หลังปลูกทุกวิธีการดำเนินการให้น้ำ เมื่อการทดลองที่ 2 ในระยะแรกและเริ่มการให้น้ำของกรรมวิธีที่กำหนดให้มีการให้น้ำในช่วงการเจริญเติบโตระยะต่างๆ ดำเนินการโดยให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยจากคาดวัดการระเหยสะสมครบ 90 มม. และปริมาณการให้น้ำแต่ละครั้งเท่ากับ 60 % ของค่าการระเหย หรือ

54 มม. สำหรับกรรมวิธีที่ปลูกโดยอาศัยน้ำฝน ไม่มีการให้น้ำหลังจากออก ทำการทดลองมีขนาดแปลงอย่างขนาด 5×6 ม. พื้นที่เก็บเกี่ยวขนาด 3×5 ม. ปลูกโดยใช้ระยะปลูก 100×25 ซม. โดยปลูกแบบตาเดียว และมีการใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 ($N-P_2O_5-K_2O$) อัตรา 100 กก./ไร่ โดยแบ่งใส่ 2 ครั้งเท่า ๆ กัน ที่ระยะก่อนปลูก และ 3 เดือนหลังปลูก มีการบันทึกความสูงลำ ทำการสุ่มวัดจำนวน 10 ลำ โดยวัดจากระดับผิวดินถึงระดับ top visible dewlap ผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต สำหรับคุณภาพของน้ำอ้อย และปริมาณ Brix, polarization (Pol), fiber และ commercial cane sugar (CCS)

ผลการทดลองและวิจารณ์

ปริมาณฝน และค่าการระเหย

ปริมาณฝนและค่าการระเหยน้ำจาก\data วัดการระเหยในปี พ.ศ. 2543-2546 โดยทั่วไปในช่วง 6 เดือนแรกของการทดลองในแต่ละปี มีฝนตกเพียงเล็กน้อย ปริมาณการระเหยน้ำมีค่าระหว่าง 4.00 – 7.02 มม./วัน (Table 1)

การทดลองที่ 1 การตอบสนองของอ้อยต่อความถี่การให้น้ำ

1. ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

ความถี่การให้น้ำมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตของอ้อยในทุกการทดลอง (Table 2) เมื่อปลูกโดยไม่มีการให้น้ำได้ผลผลิต 10.83 17.93 และ 10.79 ตัน/ไร่ สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ

Table 1. The amount of rainfall and evaporation at Chai Nat Field Crops Research Centre in 2000-03

Month	2000		2001		2002		2003	
	Rain (mm)	Evaporation (mm/day)	Rain (mm)	Evaporation (mm/day)	Rain (mm)	Evaporation (mm)	Rain (mm)	Evaporation (mm/day)
January	4.6	3.77	0.3	4.51	9.2	5.02	0	4.00
February	11.5	3.99	1.8	4.38	0	4.36	22.5	4.56
March	23.0	4.87	45.9	5.15	0	5.11	109.3	5.00
April	57.2	4.99	7.6	7.02	24.7	6.21	10.8	6.01
May	143.1	5.12	214.7	5.52	106	5.01	46.5	5.79
June	97.4	5.23	151.4	5.15	70.8	5.51	47.6	5.11
July	131.3	4.76	144.9	5.17	33.6	4.93	71.3	4.63
August	157.4	4.54	70.3	4.84	178.8	4.94	167	5.27
September	249.7	3.97	182.6	4.88	306.8	4.15	165.9	4.11
October	152.3	4.05	109.8	4.25	63.2	4.14	25	4.20
November	31.1	4.05	1.6	4.18	28.2	4.30	0	4.60
December	7.6	4.56	0	4.17	19.2	4.15	0	4.41
Total	1,051.4		930.9		840.8		665.9	

2545/46 ตามลำดับ แต่เมื่อให้น้ำที่ E 60 ผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 58.8, 41.6 และ 59.3% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามการให้น้ำที่ E 60 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติกับ E 90 ในทุกการทดลอง

การเพิ่มขึ้นของผลผลิตของการเพิ่มความถี่การให้น้ำ ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของความสูงลำ และบางส่วนเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนลำต่อไร่และจำนวนลำตอกโดยเมื่อปลูกโดยไม่มีการให้น้ำมีความสูงของลำ 166-232 ซม. และมี 10,209-14,624 ลำ/ไร่ และ 2.32-3.55 ลำ/กอ แต่เมื่อเพิ่มความถี่การให้น้ำเป็น E 60 ความสูงลำ จำนวนลำต่อไร่

และจำนวนลำตอกเพิ่มขึ้นเป็น 228-320 ซม. 13,056-20,377 ลำ/ไร่ และ 3.11-4.08 ลำ/กอ ตามลำดับ

2. คุณสมบัติทางเคมีของน้ำอ้อย

การให้น้ำที่ความถี่ต่าง ๆ ไม่มีผลทางสถิติต่อค่า Brix, polarization, fiber และ CCS ของอ้อยพันธุ์อุท่อง 3 ในการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 โดยค่าดังกล่าวมีค่าเฉลี่ย 15.94, 13.78, 10.92 และ 10.07% ตามลำดับ (Table 3)

การทดลองที่ 2 การตอบสนองของอ้อยต่ออัตราการให้น้ำ

1. ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

ระหว่างพันธุ์อ้อยและอัตราการให้น้ำ

Table 2. Effects of irrigation frequency on yield, % yield increase, stalks/stool, stalks/rai, and stalk height of sugarcane (variety U-thong 3) on clay soil at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2000-2003

Year/irrigation frequency	Yield (t/rai)	Yield increase (%)	Stalks/stool	Stalks/rai	Stalk height (cm)
2000/01					
No irrigation	10.83 c	-	2.32 c	10,209 b	228 b
E 180	10.98 c	1.4	2.53 bc	10,489 b	231 b
E 150	12.57 bc	16.1	2.70 abc	10,594 ab	238 b
E 120	13.91 b	28.4	2.77 abc	12,186 ab	252 b
E 90	17.19 a	58.7	3.05 ab	13,095 a	278 a
E 60	17.20 a	58.8	3.11 a	13,056 a	288 a
Mean	13.78	-	3.39	11,605	256
CV (%)	10.6	-	11.5	13.1	7.2
2001/02					
No irrigation	17.93 c	-	3.55 b	14,785 b	232 c
E 180	18.25 c	1.9	3.53 b	14,934 b	236 bc
E 150	19.60 bc	9.3	3.55 b	15,558 b	235 bc
E 120	21.38 b	19.2	3.65 b	15,840 b	258 b
E 90	25.43 a	41.8	4.03 a	19,623 a	312 a
E 60	25.38 a	41.6	4.08 a	20,377 a	320 a
Mean	21.33	-	3.73	16,853	265
CV (%)	6.4	-	6.4	11.1	5.5
2002/03					
No irrigation	10.79 d	-	2.66 cd	10,624 d	166 d
E 180	12.88 c	19.4	2.47 d	10,666 d	172 d
E 150	13.08 c	21.2	2.69 c	11,992 c	188 c
E 120	14.29 b	32.4	2.90 b	13,078 b	218 b
E 90	17.01 a	57.6	3.71 a	17,067 a	227 a
E 60	17.19 a	59.3	3.66 a	17,431 a	228 a
Mean	14.21	-	3.01	13,476	200
CV (%)	4.2	-	4.3	4.2	2.4

E 60, E 90, E 120 and E 180 indicate irrigation application every after 60, 90, 120, 150 and 180 mm cumulative evaporation, respectively

Means in the same column for each year followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

Table 3. Effects of irrigation frequency on % Brix, % polarization % fiber and commercial cane sugar (CCS) of sugarcane on clay soil at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2000/01

Irrigation frequency	Brix (%)	Polarization (%)	Fiber (%)	CCS
No irrigation	15.49 a	13.51 a	10.90 a	10.07 a
E 180	15.74 a	13.55 a	10.85 a	10.31 a
E 150	16.58 a	14.75 a	10.80 a	11.17 a
E 120	15.60 a	12.94 a	10.83 a	9.77 a
E 90	16.09 a	13.94 a	11.05 a	10.64 a
E 60	16.17 a	13.98 a	11.10 a	10.68 a
Mean	15.94	13.78	10.92	10.44
CV (%)	5.3	8.4	3.9	8.8

E 60, E 90, E 120 and E 180 indicate irrigation application every after 60, 90, 120, 150 and 180 mm cumulative evaporation, respectively

Means in the same column followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

ไม่มีปฏิสัมพันธ์ด้านผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตในทุกการทดลอง โดยที่อ้อยทั้งสองพันธุ์ที่นำมาทดสอบให้ผลผลิต และองค์ประกอบของผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติ การปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ ให้ผลผลิต 16.83 17.13 และ 14.22 ตัน/ไร่ สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ แต่เมื่อเพิ่มอัตราการให้น้ำเป็น IW/E 1.2 ผลผลิตเพิ่มขึ้น 22.10 46.70 และ 35.65% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม IW/E 1.2 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างทางสถิติกับ IW/E 0.6 ในทุกการทดลอง (Table 4)

การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเมื่อเพิ่มอัตราการให้น้ำ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของ ความสูงลำ

จำนวนลำต่อ กะและจำนวนลำต่อไร่ โดยองค์ประกอบของผลผลิตดังกล่าวเพิ่มขึ้นจาก 209-252 ซม. 2.67-3.51 ลำ/กอ และ 10,580-11,913 ลำ/ไร่ ตามลำดับ เมื่อปลูกโดยไม่มีการให้น้ำเป็น 270-331 ซม. 3.03-4.01 ลำ/กอ และ 0-15,599 ลำ/ไร่ ตามลำดับ เมื่อให้น้ำที่ IW/E 1.2 (Table 4)

2. องค์ประกอบทางเคมีของน้ำอ้อย

ระหว่างพันธุ์อ้อยและอัตราการให้น้ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ ในส่วนขององค์ประกอบทางเคมีของน้ำอ้อยในทุกการทดลอง อ้อยทั้งสองพันธุ์มีคุณสมบัติทางเคมีของน้ำอ้อยไม่แตกต่างกันทางสถิติ นอกจานี้การให้น้ำที่อัตราต่าง ๆ ไม่มีผลทางสถิติต่อค่า Brix, polarization, fiber, และ CCS ในทุกการทดลอง (Table 5)

Table 4. Effects of irrigation rates on yield, stalk height, number of stalks and stools/rai, stalks/stool of sugarcanes sown at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2000/01, 2001/02 and 2002/03

Year, irrigation rate, variety	Yield (t/rai)	Yield increase (%)	Stalks/stool	Stalks/rai	Stalk height (cm)
2000/01					
Irrigation rate					
IW/E 0.0	16.83 b	-	252 b	2.71 b	11,913 b
IW/E 0.4	17.30 b	2.80	232 b	2.64 b	12,070 b
IW/E 0.6	19.86 a	18.00	322 a	3.05 a	13,680 a
IW/E 0.8	20.40 a	21.21	324 a	3.05 a	14,052 a
IW/E 1.0	20.67 a	22.81	325 a	3.18 a	14,104 a
IW/E 1.2	20.55 a	22.10	331 a	3.11 a	14,095 a
Variety					
U-Thong 3	19.35 a	-	289 a	2.98 a	13,398 a
K 84-200	19.18 a	-	306 a	2.94 a	13,239 a
CV (a) %	5.5		15.6	8.0	4.8
CV (b) %	4.0		16.9	7.2	8.1
2001/02					
Irrigation rate					
IW/E 0.0	17.13 b	-	209 b	3.51 b	10,628 b
IW/E 0.4	17.98 c	5.96	211 b	3.68 b	12,365 b
IW/E 0.6	24.18 a	41.15	305 a	4.00 a	14,901 a
IW/E 0.8	24.13 a	40.86	307 a	4.03 a	15,846 a
IW/E 1.0	24.68 a	40.07	313 a	4.01 a	15,390 a
IW/E 1.2	25.13 a	46.70	322 a	4.01 a	15,599 a
Variety					
U-Thong 3	22.11 a	-	276 a	3.86 a	14,153 a
K 84-200	22.30 a	-	8.6	7.7	9.2
CV (a) %	14.4		8.6	7.7	9.2
CV (b) %	14.1		4.8	7.3	10.0
2001/02					
Irrigation rate					
IW/E 0.0	14.22 c	-	213 c	2.67 c	10,580 c
IW/E 0.4	16.10 b	13.22	232 b	2.93 b	12,560 b
IW/E 0.6	18.09 a	27.22	265 a	3.11 a	14,320 a
IW/E 0.8	18.97 a	33.40	267 a	3.10 a	14,180 a
IW/E 1.0	19.05 a	33.97	270 a	3.01 a	13,760 a
IW/E 1.2	19.29 a	35.65	270 a	3.03 a	13,720 a
Mean	17.62		253	2.98	13,187
CV (%)	6.6		7.6	4.2	6.7

Means in the same column and treatment for each year followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

IW/E indicates the ratio of irrigation water to evaporation

Table 5. Effects of irrigation rates on % brix, % polarization % fibre and CCS of 2 sugarcane varieties sown at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2000/01 and 2001/02

Year/Irrigation rate/variety	Brix (%)	Polarization (%)	Fiber (%)	CCS
2000/01				
Irrigation rate				
IW/E 0.0				
IW/E 0.0	17.65 a	14.80 a	10.90 a	11.29 a
IW/E 0.4	17.51 a	15.51 a	11.05 a	11.96 a
IW/E 0.6	18.61 a	16.28 a	10.85 a	12.53 a
IW/E 0.8	18.40 a	16.05 a	11.00 a	12.31 a
IW/E 1.0	18.43 a	16.08 a	10.85 a	12.34 a
IW/E 1.2	18.24 a	15.79 a	10.72 a	12.14 a
Variety				
U-Thong 3	18.00 a	15.96 a	10.82 a	12.08 a
K 84-200	18.28 a	15.55 a	10.97 a	12.71 a
CV (a) %	4.8	5.0	1.5	1.5
CV (b) %	4.1	5.6	1.5	1.5
2001/02				
Irrigation rate				
IW/E 0.0				
IW/E 0.0	20.37 a	18.42 a	10.42 a	14.62 a
IW/E 0.4	20.63 a	18.38 a	10.40 a	14.40 a
IW/E 0.6	20.47 a	18.30 a	10.35 a	14.70 a
IW/E 0.8	21.22 a	18.56 a	10.32 a	14.41 a
IW/E 1.0	20.61 a	18.29 a	10.43 a	14.62 a
IW/E 1.2	20.15 a	18.29 a	10.43 a	14.50 a
Variety				
U-Thong 3	20.44 a	18.45 a	10.37 a	14.67 a
K 84-200	20.70 a	18.32 a	10.38 a	14.41 a
CV (a) %	3.8	5.3	1.0	4.5
CV (b) %	4.4	5.2	0.9	5.9

Means in the same column and treatment for each year followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

IW/E indicates the ratio of irrigation water to evaporation

การทดลองที่ 3 การตอบสนองของอ้อยต่อการให้น้ำในช่วงการเจริญเติบโตระยะต่าง ๆ

1. ผลผลิตและองค์ประกอบน้ำหนักผลผลิต

การให้น้ำที่การเจริญเติบโตระยะต่าง ๆ มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลผลิตและองค์ประกอบน้ำหนักผลผลิต การปลูกโดยไม่มีการให้น้ำให้ผลผลิต 15.78 และ 13.93 ตัน/ไร่ สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ แต่เมื่อมีการให้น้ำที่ระยะตั้งตัว หรือระยะ vegetative หรือระยะสร้างน้ำتاล ผลผลิตจะเพิ่มขึ้น 14.5 23.2 และ 7.0% ตามลำดับสำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 7.7, 22.5 และ 9.1% ตามลำดับ สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2545/46 การให้น้ำในช่วงระยะตั้งตัวและสร้างน้ำตาลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 34.4 และ 23.7% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามการให้น้ำในช่วงระยะตั้งตัวและระยะ vegetative หรือระยะ vegetative กับระยะสร้างน้ำตาล หรือระยะตั้งตัวถึงระยะสร้างน้ำตาล ให้ผลผลิตสูงสุด โดยการให้น้ำในช่วงตั้งกล่าวให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยการให้น้ำตั้งแต่ระยะตั้งตัวถึงระยะสร้างน้ำตาล ให้ผลผลิตสูงกว่าการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ 57.2 และ 39.2% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ (Table 6)

การเพิ่มขึ้นของผลผลิตเมื่อเพิ่มระยะเวลาการให้น้ำ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของความสูงลำ และจำนวนลำ/ไร่ โดยความสูงลำเพิ่มขึ้นจาก 193-226 ซม. เมื่อมีการให้น้ำเป็น 266-307 ซม. เมื่อมีการให้น้ำที่ระยะตั้งตัวและ

ระยะ vegetative ขณะที่จำนวนลำ/กอ และลำ/ไร่ เพิ่มจาก 2.41-3.23 ลำ/กอ และ 10,699-12,597 ลำ/ไร่ ตามลำดับ เมื่อมีการให้น้ำ เป็น 2.91-3.68 ลำ/กอ และ 14,253-18,083 ลำ/ไร่ เมื่อมีการให้น้ำที่ระยะตั้งตัวและระยะ vegetative (Table 6)

2. องค์ประกอบทางเคมีของน้ำอ้อย

การให้น้ำในช่วงการเจริญเติบโตระยะต่าง ๆ ไม่มีผลกระทบสถิติต่อค่า Brix, polarization fiber, และ CCS (Table 7) โดยที่การปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ มีความรุนแรง และความยาวนานของการขาดน้ำมากที่สุด ตามด้วย E 180 E 150 และ E 120 เป็นผลให้ผลผลิตลดลงอย่างมีนัยสำคัญ แต่การลดลงของผลผลิตแตกต่างกันอย่างไรก็ตามการที่ E 90 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกับ E 60 อาจเป็นเพราะว่า E 90 มีความรุนแรง และความยาวนานของการขาดน้ำไม่มากจนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลผลิต เพราะการให้น้ำที่ E 90 มีช่วงระยะเวลาการให้น้ำประมาณ 12-17 วัน ดินอาจจะเก็บความชื้นไว้ได้นานเพียงพอ หรือถ้ามีการขาดน้ำก็อาจจะเป็นการขาดน้ำในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ (Table 1)

สำหรับการให้น้ำที่ IW/E 0.4 อ้อยอาจเริ่มขาดน้ำตั้งแต่ช่วงแรกของการเจริญเติบโตเป็นต้นไป ทั้งนี้ เพราะอัตราส่วนปริมาณการใช้น้ำของอ้อยต่อค่าการระเหยมีค่าระหว่าง 0.55 - 1.0 ขึ้นอยู่กับช่วงการเจริญเติบโต (วิญญาณ, 2526) สำหรับการให้น้ำที่ IW/E 0.6 ที่ให้ผลผลิตไม่แตกต่างทางสถิติกับ IW/E 1.0 - 1.2 อาจเป็นผลมาจากการให้น้ำที่ IW/E 0.6 อ้อยอาจขาดน้ำใน

Table 6. Effects of irrigation period on yield, number of stalks/stool, stalks/rai, stools/rai and stalk height of sugarcane sown on clay soil at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2001/02 and 2002/03

Year,irrigation period	Yield (t/rai)	Yield increase (%)	Stalks/stool	Stalks/rai	Stalk height (cm)
2001/02					
1. No irrigation	15.78 e	-	3.23 b	12,597 e	193 d
2. E	18.07 d	14.51	3.12 b	15,848 cd	224 c
3. V	19.44 c	23.2	3.87 a	16,508 c	282 b
4. Y	17.21 d	9.1	3.67 a	14,832 d	236 c
5. E and V	24.31 a	54.1	3.68 a	18,083 ab	307 a
6. E and Y	21.21 b	34.4	3.65 a	16,203 cd	273 b
7. V and Y	24.28 a	53.9	3.91 a	16,864 bc	315 a
8. E, V and Y	24.80 a	57.2	3.68 a	18,692 a	327 a
Mean	20.64	-	3.60	16,203	270
CV (%)	5.2		6.3	5.3	4.7
2002/03					
1. No irrigation	13.93 d	-	2.41 c	10,699 d	226 c
2. E	15.00 c	7.7	2.42 c	11,636 bc	235 c
3. V	17.07 b	22.5	2.57 b	12,380 b	255 b
4. Y	14.90 c	7.0	2.57 b	10,990 cd	236 c
5. E and V	18.51 a	32.9	2.91 a	14,253 a	266 a
6. E and Y	17.23 b	23.7	2.55 b	11,927 b	250 b
7. V and Y	18.48 a	32.7	2.89 a	14,153 a	264 a
8. E, V and Y	19.39 a	39.2	3.01 a	14,287 a	268 a
Mean	16.81	-	2.67	12,541	250
CV (%)	7.0	-	8.3	8.7	64.6

Means in the same column for each year followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

E = establishment, V = vegetative (tillering and stem elongation) and Y = yield formation

บางช่วงของการเจริญเติบโต แต่การขาดน้ำไม่รุนแรงและยาวนานจนมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลผลิต

การให้น้ำเฉพาะที่ระยะตั้งตัว อ้อยได้รับน้ำอย่างเพียงพอเฉพาะในช่วง 30 วันแรก แต่ขาดน้ำตั้งแต่สิ้นฤดูระยะตั้งตัวเป็นต้นไป ซึ่งเป็นการ

ขาดน้ำที่ยาวนานกว่ากรรมวิธีอื่นๆ สำหรับการให้น้ำเฉพาะที่ระยะสร้างน้ำต่ำ (125 วันหลังออก) อ้อยจะขาดน้ำในช่วง 170 วันแรก (ระยะตั้งตัวถึงระยะ vegetative) ซึ่งเป็นการขาดน้ำที่ยาวนานเป็นผลให้อ้อยบางส่วนตาย ส่วนที่เหลือมีการเจริญเติบโตต่อ นอกจากนี้ยังขาดน้ำในช่วงระยะ

Table 7. Effects of irrigation periods on % Brix, % polarization (Pol), % fiber and commercial cane sugar (CCS) of sugarcane sown on clay soil at Chai Nat Field Crop Research Centre in 2001/02

Irrigation period	Brix (%)	Polarization (%)	Fiber (%)	CCS
1. No irrigation	20.41 a	16.94 a	10.20 a	12.82 a
2. E	20.50 a	16.95 a	10.10 a	12.78 a
3. V	20.49 a	16.69 a	10.13 a	12.61 a
4. Y	20.39 a	16.93 a	10.17 a	12.57 a
5. E and V	20.24 a	16.77 a	10.18 a	12.83 a
6. E and Y	20.33 a	16.91 a	10.20 a	12.71 a
7. V and Y	20.38 a	16.92 a	10.15 a	12.53 a
8. E, V and Y	20.17 a	16.75 a	10.17 a	12.67 a
Mean	20.40	16.85	10.16	12.69
CV (%)	4.3	6.7	1.4	3.3

Means in the same column followed by a common letter are not significantly different at the 5% level by DMRT.

E = establishment, V = vegetative (tillering and stem elongation) and Y = yield formation

แทกอกซึ่งเป็นช่วงที่มีผลการทบท่อผลผลิตมากที่สุด ขณะที่การให้น้ำเฉพาะที่ระยะ vegetative (140 วันหลังอก) ซึ่งเป็นช่วงที่วิกฤติที่สุดของการขาดน้ำ แต่อ้อยไม่ได้รับน้ำในช่วงตั้งตัว เป็นผลให้อ้อยบางส่วนตาย อย่างไรก็ตามการให้น้ำตั้งแต่ระยะตั้งตัว และระยะ vegetative (170 วันหลังอก อ้อยที่ปลูกจะได้รับน้ำอย่างเพียงพอในช่วงวิกฤติของการขาดน้ำ ในทำนองเดียวกันการให้น้ำที่ระยะ vegetative และระยะสร้างผลผลิต อ้อยขาดน้ำเฉพาะในช่วงระยะตั้งตัว ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียง 30 วัน แต่ได้รับน้ำหลังจากนั้น เป็นต้นไป แม้ว่ามีการตายของอ้อยบางส่วน ต้นที่เหลือสามารถดูดซึมน้ำโดยการเพิ่มจำนวนลำตอก หรือเพิ่มจำนวนอก ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่แตกต่าง

ทางสถิติกับการให้น้ำตั้งแต่ระยะตั้งตัวถึงระยะสร้างน้ำตาล ซึ่งมีระยะเวลาการให้น้ำนานถึง 295 วัน การลดลงความยาวของลำ เมื่อมีการให้น้ำที่ความถี่และอัตราการให้น้ำต่ำ หรือไม่มีการให้น้ำในช่วงระยะ vegetative ที่พบรากการทดลองที่นำเสนอครั้งนี้ สอดคล้องกับรายงานของนักวิทยาศาสตร์หลายคน อาทิ Doorenbos และ Kassam (1979) ที่ว่าช่วงวิกฤติของการขาดน้ำ สำหรับอ้อยได้แก่ช่วงระยะ vegetative ถึงช่วงต้นของระยะสร้างผลผลิต (yield formation) ขณะที่การตอบสนองต่อการขาดน้ำจะลดลงในช่วงท้ายของระยะสร้างผลผลิต Robinson (1963) และ Koehler และคณะ (1982) ที่พบว่าการขาดน้ำในช่วงระยะท้ายของระยะ vegetative

(stem elongation) และช่วงต้นของระบะสร้างผลผลิตมีผลโดยตรงต่อความยาวของลำ และเมื่อเกิดการขาดน้ำในช่วงดังกล่าว มีผลให้ความยาวของลำลดลงถึง 80% (Koehler และคณะ, 1982) อุทัยและคณะ (2532) พบว่าการขาดน้ำในระยะย่างปล้องจะมีผลเสียหายต่อผลผลิตมากที่สุด นอกจากนี้เมื่อเกิดการขาดน้ำ ความสูงและผลผลิตของอ้อยลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่ผลผลิตของอ้อยลดลงมากกว่าอ้อยปลูก และสามารถที่จะไว้ตอได้เพียงตอ 1 หรือตอ 2 เท่านั้น (ธงชัยและคณะ, 2538, 2533) อย่างไรก็ตาม อัตราการลดลงของผลผลิตจะแตกต่างกันในแต่ละพันธุ์ และเมื่ออ้อยขาดน้ำที่ระยะแตกกอ ผลผลิตจะลดลงเพียงเล็กน้อย แต่การขาดน้ำในระยะย่างปล้องผลผลิตจะลดลงอย่างมาก (อุทัยและคณะ, 2532)

การลดลงของผลผลิตอ้อยที่แตกต่างกัน ของการให้น้ำที่ความถี่และอัตราต่าง ๆ หรือการงดให้น้ำในช่วงการเจริญเติบโตระยะต่าง ๆ ที่พบจากการทดลองที่นำเสนอครั้นนี้ สนับสนุนรายงานของ Begg และ Turner (1976) ที่ว่า ผลผลิตของพืชจะลดลงมากน้อยแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรง ระยะการเจริญเติบโต และช่วงเวลาของการขาดน้ำ นอกจากนี้ยังสนับสนุนรายงานของทักษิณะและคณะ (2546ก.) ที่ตรวจสอบการตอบสนองของอ้อยต่อความถี่การให้น้ำบนนдинชุดสตีก ในเขตจ.ชลบุรี พบว่าการให้น้ำที่ความถี่ E 60 และ E 90 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่สูงกว่าการให้น้ำที่ความถี่อื่น ๆ อย่างไรก็ตามผลการทดลอง

ครั้นนี้ที่พบว่าการให้น้ำที่ IW/E 0.4 ให้ผลผลิตต่ำกว่า IW/E 1.2 แตกต่างกับรายงานของทักษิณะ และคณะ (2546ข.) ซึ่งพบว่าในการปลูกอ้อยพันธุ์อู่ทอง 1 และขอนแก่น 1 บนนдинชุดสตีก ในเขต จ. ชลบุรี การให้น้ำที่อัตรา IW/E 0.4 - 1.2 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติ ความแตกต่างกันของรายงานดังกล่าว อาจมีสาเหตุบางส่วนมาจากการแตกต่างของพันธุ์ สภาพแวดล้อม ชนิดและความอุดมสมบูรณ์ของดิน รวมถึงการกระจายของฝนในช่วงดำเนินการทดลอง ซึ่ง Johnson และ Smith (1975) เคยรายงานว่า ความสามารถในการเก็บความชื้นไว้พิชใช้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดและความอุดมสมบูรณ์ของดิน โดยทั่วๆ ไปดินร่วนจะมีปริมาณน้ำที่เป็นประโยชน์ต่อพืชมากที่สุด ตามด้วยดินเหนียว และดินทราย นอกจากนี้ธงชัยและคณะ (2533) กับ Barnes และ Woolley (1969) และ Howell และคณะ (1998) รายงานว่าในพืชชนิดเดียวกัน แต่พันธุ์ต่างกันมีความทนทานต่อการขาดน้ำ และความต้องการน้ำแตกต่างกันก็ได้

ผลการทดลองทั้งหมดสามารถใช้เป็นคำแนะนำในการปลูกอ้อยในเขตชลประทานภาคกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพดินเหนียวชุดราชบุรี ควรให้น้ำทุกครั้ง เมื่อค่าการระเหยจากคาดวัดการระเหยสะสมครบ 90 มม. โดยให้น้ำในอัตรา 60% ของค่าการระเหย และให้น้ำในช่วงระยะตั้งตัวจนถึงระยะ vegetative ซึ่งมีระยะเวลาการให้น้ำประมาณ 170 วัน ก็เพียงพอ

ผลการทดลองอาจจะแตกต่างไปจากที่นำเสนอครั้นนี้ ถ้าพันธุ์ที่ใช้และชนิดและความ

อุดมสมบูรณ์ของดิน หรือสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากการทดลองครั้งนี้มาก เพราะปัจจัยดังกล่าวเกี่ยวข้องโดยตรงกับปริมาณการใช้น้ำของพืช นอกจากนี้ปริมาณน้ำเป็นประโยชน์ชั้นกับชนิดของเนื้อดิน ความหนาแน่นและความสมำเสมอของเนื้อดิน ซึ่งโดยทั่วไปдинร่วนจะมีปริมาณน้ำที่เป็นประโยชน์ต่อพืชมากที่สุด ตามด้วยดินเหนียวและดินราย (Johnson and Smith, 1975)

สรุปผลการทดลอง

1. การให้น้ำทุกครั้งเมื่อค่าการระเหยสะสมครบ 60 และ 90 มม. ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันแต่สูงกว่าการให้น้ำที่อัตราอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ และสูงกว่าการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ โดยเฉลี่ย 58.8, 41.7 และ 58.5% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44, 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ

2. อ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 และ K 84-200 ตอบสนองต่ออัตราการให้น้ำในแนวเดียวกัน การให้น้ำที่อัตราส่วนระหว่างปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย 1.2 ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติกับอัตราส่วนระหว่างปริมาณน้ำที่ให้ต่อค่าการระเหย 0.6, 0.8 และ 1.0 แต่ให้ผลผลิตสูงกว่าการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ 22.8, 46.7 และ 35.7% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2543/44 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ

3. การให้น้ำในช่วงระยะเวลาตั้งตัวถึงระยะสร้างน้ำต่ำ ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันทางสถิติกับการให้น้ำในช่วงระยะเวลาตั้งตัวและระยะ vegetative หรือ ระยะ vegetative และระยะสร้างน้ำต่ำ แต่สูงกว่าการให้น้ำในช่วงระยะเวลาอื่นๆ อย่างมี

นัยสำคัญ และสูงการปลูกโดยไม่มีการให้น้ำ 57.2 และ 39.2% สำหรับการทดลองปี พ.ศ. 2544/45 และ 2545/46 ตามลำดับ

4. การเพิ่มขึ้นของผลผลิตของการเพิ่มความถี่ อัตราและช่วงระยะเวลาการให้น้ำ เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของ ความสูงลำและจำนวนลำ/ไร่

5. การให้น้ำที่ความถี่ อัตราและช่วงระยะเวลาเจริญเติบโต ต่าง ๆ ไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อค่า Brix, Polalization, fiber และ CCS

เอกสารอ้างอิง

เจษฎา แก้วกัลยา. 2542. น้ำกับอ้อย. วารสาร อ้อยและน้ำต่ำไทย. 6 (2): 4-7.

ทักษิณา ศันสยะวิชัย วันชัย ณอมทรพย์ ลงภัย นามไพบูลย์สกิตต์. 2546 ก. การตอบสนองของอ้อยต่อความถี่การให้น้ำ II. บนดินชุดสติก ในเขตจังหวัดขอนแก่น. หน้า 193-202. ใน: รายงานผลการวิจัยปี 2545. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 กรมวิชาการเกษตร.

ทักษิณา ศันสยะวิชัย วันชัย ณอมทรพย์ ลงภัย นามไพบูลย์สกิตต์. 2546 ข. การตอบสนองของอ้อยต่ออัตราการให้น้ำ II. บนดินชุดสติก ในเขตจังหวัดขอนแก่น. หน้า 203-214. ใน: รายงานผลการวิจัยปี 2545. ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3. กรมวิชาการเกษตร.

ทักษิณ ศันสยะวิชัย วันชัย ถนอมทรัพย์ และ ลงบัญชี นามໄเพศาลสถิตย์. 2546 ค. การ ตอบสนองของอ้อยต่อการให้น้ำในช่วงการ เจริญเติบโตระยะต่าง ๆ II. บนดินชุดสติก ในเขตจังหวัดขอนแก่น. หน้า 215-222. ใน : รายงานผลการวิจัยปี 2545. ศูนย์วิจัย พืชไร่ขอนแก่น สำนักวิจัยและพัฒนาการ เกษตรเขตที่ 3 กรมวิชาการเกษตร.

ธงชัย ตั้งpermศรี เฉลิมพล ไทรรุ่งเรือง ประชา ถ้าทอง วิทยา มีรักษ์ และประพันธ์ ประเสริฐศักดิ์. 2538. การเปลี่ยนแปลง ลักษณะต่าง ๆ ของอ้อย 4 พันธุ์ ในสภาพ ขาดน้ำที่ระยะย่างปล้อง. หน้า 141-145. ใน : รายงานผลงานวิจัยประจำปี 2538 อ้อย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร.

ธงชัย ตั้งpermศรี นริศร ขาวผล จรัญ อารีย์ วนนา ตั้งpermศรี และอรรถลิทธิ์ บุญธรรม. 2533. การเปลี่ยนแปลงลักษณะ ทางสรีริวิทยาเนื่องจากการขาดน้ำของอ้อย 4 พันธุ์ (อ้อยตอ 2). หน้า 164-169. ใน : รายงานผลการวิจัยประจำปี 2533 อ้อย. ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร.

นิรนาม. 2542. การผลิตอ้อยอย่างถูกต้องและ เทมาสม. ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร. 54 หน้า.

ประชา ถ้าทอง ธงชัย ตั้งpermศรี และวิทยา มีรักษ์. 2537. ระยะเวลาการให้น้ำที่มี

ต่อผลผลิตอ้อยบางพันธุ์ที่ปลูกในเขตน้ำฝน. หน้า 270-274. ใน : รายงานผลงานวิจัย ประจำปี 2537 อ้อยศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร.

วันชัย ถนอมทรัพย์ กนกพร เมลาวนันท์ และ เทวา เมลาวนันท์. 2540. การตอบสนอง ของถั่วเหลืองต่อปริมาณการให้น้ำและ การจัดระบะปลูก. ว.วิชาการเกษตร 15 (2):105-114.

วันชัย ถนอมทรัพย์ สมชาย บุญประดับ อนาคต วัฒนลิทธิ์ สุมนา งามผ่องใส และมนต์รี ชาตะศิริ. 2542. การตอบสนองของ ข้าวโพดคั่ว ต่อปริมาณการให้น้ำและอัตรา ปลูก. ว.วิชาการเกษตร 17 (2):139-149.

วิบูลย์ บุญยธโรกุล. 2526. หลักการชลประทาน. ภาควิชาชลประทาน. คณะ วิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ห.จ.ก. โรงพิมพ์ເອເຊີຍ กรุงเทพฯ. 274 หน้า. อุทัย อาจมณีรัตน์ บุญเลิศ คันธุกุลิศ ประชา ถ้าทอง สุนทร แสงศิลา และเชาวลิต รักบุญ. 2532. อิทธิพลของการขาดน้ำในระยะการเจริญ เติบโตต่าง ๆ ต่อผลผลิตอ้อย. หน้า. 208- 219. ใน : รายงานผลงานวิจัยประจำปี 2532 อ้อย. ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่ กรมวิชาการเกษตร.

Barnes, D. L. and D. G. Woolley. 1969. Effect of moisture stress at different stages of growth. I. Comparison of a single-eared and a two-eared corn hybrid. Agron. J. 61: 788-790.

- Begg, J. E. and N. C. Turner 1976. Crop water deficits. *Adv. Agron.* 28 : 160-207.
- Doorenbos, J. and W. O. Pruitt. 1977. *Crop Water Requirements*. Guide line for predicting irrigation and drainage paper, No 24, FAO, Rome. 143 p.
- Doorenbos, J. and A. H. Kassam. 1979. *Yield Response to Water*. FAO irrigation and drainage paper, No 33, FAO, Rome. 193 p.
- Gulati, J.M.L., M.M. Mishra, J.C. Pual and N. Hati. 1995. Cane yield and water-use efficiency of autumn-planted sugarcane (*Saccharum officinarum*) under sole and intercropping stand at different levels of irrigation. *Indian J. Agron.* 40 (2) : 279-281.
- Howell, T. A., J. A. Tolk, A. D. Schneider and S. R. Evett. 1998. Evaporation, yield, and water use efficiency of corn hybrids differing in maturity. *Agron. J.* 90:3-9.
- Johnson, G. G. and R. C. G. Smith. 1975. Accuracy of soil water budgets based on a range of relationship for the influence of soul water availability on actual water use. *Aust. J. Agric. Res.* 26: 871-883.
- Koehler, P.H., P.H. Moore, C.A. Jones, A. Dela Cruz and A. Maretzki. 1982. Response of drip-irrigation sugarcane to drought stress. *Agron. J.* 74: 906-911.
- Robinson, F. E. 1963. Soil moisture tension sugarcane stalk elongation, and irrigation interval control. *Agron. J.* 55: 481-484.
- Slater, P.J. and J. E. Goode. 1967. *Crop Response to Water at Different Stages of Growth*. Commonwealth Agricultural Bureau. 143 p.